

(א) ברכות ז': שבת לד';
(ב) [שבת לד':] ג' (וע' היטב
תוס' ז"מ נד. ד"ה מכלל
ותוס' חולין קט. ד"ה נראין),
(ד) עיין רש"א ומהר"מ,

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה ומה אילו וכו'
ומלאתה טהורה דבירון
שפסק פסק והכא בלא
נדקה:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה בין השמשות
דר"י וכו' ושיעורו חצי מיל.
וכן נקיט רש"י ברכות דף ב
ע"ב ד"ה והלא כהנים. וקשה
לי הא בשבט אחת דלר"י
בה"ש תרי תלמי או ג' רביע
מיל וכו' :

תום' הרא"ש

אבל בדקה ברר יהודה ולא
בדקה ברר יוסי וי חיש
וא"ת ליוסל בדקה ברר
י"ס ולא בדקה ברר יהודה
לא חיש שבח המשותף דר
יהודה דבמא וז"ל
דבאר ר' יהודה בן (גמרא)
רמיה' מרודה דמותרת כי
שבדקה ברר יוסי: ומה
אילו דהו לא חפשיה:
בטורחן בן המנחה ולפעלה
לא תחת חפשיה בטמא.
וזמנה לא חפשיה וז"ל
י"ס ואמר דהיא חזקה
שטורחן יוסי דחמיס
שבדקה ביום ראשון וא' שני
ומצאה שטורחן (ד"ה)
ובדקה ברר יוסי
הכא מייר שבדקה חפשי
של שבני מצאנה
(טורחן): [אמר]:

מכלל דר' יהודה בן אגרא
ברקא ברר אלה
סבדק (ברר) וי' אלושיש
התא הוה מצי למפרע א'
משמיה דר' יוסי קמאר.
ותימא אימא מכלל דר'
יהודה בן אגרא סבדק
ברר יוסי גרדא אנה
חוששת בריהויא לדליל
קמאר ו' יהודה בן
חוששת בבדקה ברר' יהודה
אל ברר' יוסי ורבינא אנה
תריז דהאי אלה משה מבי
משום המורחז ו' אל הוה
משה מדי לזלזול
דפליגא תנא דבריה לדליל
אנה ורבייא אנה
רב' השששת דר' יוסי
משך שר' ברר' יהודה
הוליק צריכה לבדוק
בשניהם ולר' יהודה בן
אגרא שלים בין השששת
דר' יהודה ודור מחולין ב'
קמאר ו' יהודה א' יוסי
האמר על ר' יוסי אב' ר' יוסי
יהודה בן אגרא לחכמים
דחינו ו' יהודה שלים
ברקא בתרייהו ו' ברקא
אל' יהודה אל' ברר' יוסי
אין אגרא דברר לחכמים
אבל איילאב דר' יוסי גראין
דברר אנה אנה דבריה'
הכנא א' ר' יוסי אין אגרא
אל' יהודה אל' דהא ב' יוסי
דבי' לר' ברהשמי' דר' יוסי
משך שר' ברר' יהודה
ליאב למזחזח למידי: ו' אקאן
ד' **עצמה** אגרא
למפר. שר' יוסי
עצמה
לשחרות. ותימא תנא
טמאה לשהות כ"ש
הקדש ור' יוסי אנה קדש
לברואר אגרא דאמר א'
שרשים ירבה טמאה.

א"ר נראין כו'. כולה מפרש לה: **הלא במאי עסקין.** פלוגתא דרבנן ורבי יהודה בן אגרא: **כשדקה עצמה.** כל שני בין השמשות: **ולא דקה חלוקה.** בשני ימים אלף בג' ומנאה ב' גריסין ולפי שלל דקה חלוקה עד הנה לא ידעה מאימת הן באין לפיכך יש לחוש

שמה בשני צדן השמשות רחמה א' אחת ביום ראשון ואחת בין השמשות של מחר דהוו להו ג' ראיות: צדן השמשות דרבי יהודה. בצמח מדליקין^ט הכסף העליון ולא הכסף התחתון * ושיעורו חצי מיל ולר' יוסי כהקף קצו ובסוף היום הוא זה נכנס וזה יוצא: והא דבקה צדן השמשות דרבי יהודה. הלך לא רחמה אחת מהן בין השמשות שתעלה לחומר ב' ימים: ספקא הוא. דחיישין שמה לאחר סילוק ידיה צדן השמשות דרבי יוסי חזאי והוא עולה לשני ימים והוו להו שלשה ימים ר' פוסין ולרבנן לילה הוא אפילו חזאי לא הוו להו שלשה ראיות: אינמינא ידיה צדניה. כלומר מקום: כל צדן השמשות. דרבי יהודה: יפה אם אומרים. לרבנן דלא חיישי כיון דכל צדן השמשות דר' יהודה לא חזאי: אימור עם סילוק ידיה ראיה. דהא צדן השמשות דרבי יהודה ארוך הוא: נראין דרבי יהודה. דחייש: בשלל דקה. ומדקאמר רבי בהא ס"ל כרבי יהודה. אבל בשדקה לא ס"ל כוותיה מכלל דרבי יהודה בן אגרא אפילו דקה נמי חייש ומאי לא דקה אי נימא ה"ק רבי רואה אני את דברי ר' יהודה בשלל דקה בדריבי יוסי ואע"ג דדקה דדר' יהודה דאיכא לסופקי צדן השמשות דרבי יוסי אבל איני רואה אני דבריו כשדקה צדניה: מכלל דרבי יהודה אפילו דקה צדניהו חייש. הא ודאי צדן השמשות לא חזאי ואין לך לחלוק ראה אחת לשנים: אלא פשיטא דלא דקה לא. דהא ולא דקה דחושת שמה רחמה צדן השמשות דר' יהודה: אבל דקה דדר' יהודה. אין אני רואה את דבריו לחוש לצידה: אלמא. קסבר דרבי יהודה דרבי יוסי לילה הוא והראיה שבה אינה עולה לשנים: אי נימא כשדקה דרבי יהודה ולא דרבי יוסי. וקאמר רבי בזו אני רואה את דבריהם דלא חיישין אבל לא דקה לא בזו ולא בזו איני רואה את דבריהם דאלא כדריא לי דחיישא: מכלל דרבנן אע"ג דלא דקה לא דקה. ולא דקה לא חיישא והא לא חיישין לשנים: אלמא השמשות התחתונות לשנים: אלא פשיטא. דנראין דרבי חכמים כשדקה

דקאמער רבי שצדקה צשניס קאמער אכל צאחד מהי דקאמרי אינהו
לראיית בין השמשות. אלמא לרבי ספקא הוא כו' ה"ק. האי נראה ד
רואה את דברי זה וכו' איני רואה מכלל דאינהו צתרייהו פליגי ומקשי
דברי ר' יהודה לחכמים ומודים לו דחיישינן כשלא צדקה לא צוה ולא
יוסי ליליא הוא ורבי יוסי לטעמיה דאמר ספקא הוא הילכך עד שחזר
צועדות: לראייה מועטת. שני גריסין צועדות: ממנו. מדברי יוסי: ש
עומא. ואינה טובלת לערב וא"ש דהפרישה צטריה שחריה. אלמא מה
צדקה בין השמשות שלם איכא ליתחש דלמא צבור קין השמשות דאחיה
השמשות שלם וכו' לא חייש וצטלא צדקה אי חזק עליו: קשיא דרבי
צטלא צוה רבי. אי לא פירש רבי לפלוגמיהו בין לעיל קין הכא לא
מרי אחא רבי לפרושי פלוגמיהו ולא מתוקמא לן אלא כדפרישה

אבל בדקה ברדכי יהודה ב'ו' וא"ת ללמא אכל דקה דרדכי יוסי ולא דקה דר' יהודה לא חיישין דצין השמשות דר' יהודה יממא הוא וי"ל דבהא ר' יהודה בן אגרא מודה ללא חיישין כיון דדקה דר' יוסי:

ישאף חבמים לא נחלקו בו.

בכמה דוכתין משני כ'
הכא אכל צפרק הזה (ב"מ דף נד.)
גבי חומש ומעשר וצפרק כל הנזכר
(חולין דף קט.) גבי אפרסן לטוחטו
אלא משני הכי מאוס שירול לייש צעינן
אחזר הצגהה מועטמא) **ומה איז**
גדה שלא הפרישה בו. וא"ת דפ"ב
(דף סח:) לקמן א"ר יוסי גופיה דהיא
בזוחקתה וי"ל דהתם מיירי בשבדקה
יוס ב' או יוס ג' ומלאתה טהורה (א)
שפסקה והכא דללא צדקה א"ר הכא
ממיירי שבדקה שחית של שביעי
ומלאתה מלא:

(ד) **מכלל** דרבי יהודה בן אנא
סבר בדקה בדר' יהודה

וְלֹא בִדְקָה בְּדַרְבֵּי יוֹסִי אֵינָה חוֹשֶׁשֶׁת
הַשְּׂמֵאל הוּא מֵנִי לְמִיפְסֵךְ הָא מִשְׁמֵי
בְּדַרְבֵּי יוֹסִי קָאמֵר וְאִם וְאִמָּה מְכַל
בְּדַרְבֵּי יְהוּדָה בִּן אֲגָרָה סָבַר בְּדַקָּה
סָבַר יוֹסִי גִירָלָה אֵינָה חוֹשֶׁשֶׁת וְרַבִּי
בְּדַרְבֵּי חוֹשֶׁשֶׁת כִּיּוֹן לֵבָד בְּדַקָּה בְּדַרְבֵּי
יְהוּדָה דְּבִין הַשְּׂמֵשׁוֹת בְּדַרְבֵּי יוֹסִי
מִיִּשְׁתָּךְ שִׁיךְ בְּדַרְבֵּי יְהוּדָה כְּדָאמֵר
בְּסוּפָא וְהַשְּׂמֵאל לֹא הוּא כְּרִיךְ לְמִימֵר
מִתְרִי תַנְאִי וְלִיבָא דְר' יְהוּדָה בִּן אֲגָרָה
וְיִזְל דּוּמִיָּא בְּדַרְבֵּיִתָּא לְעֵיל דְּמִיירִי
בְּדַרְבֵּי יְהוּדָה בִּן אֲגָרָה כְּשֶׁבְּדַקָּה בְּדַרְבֵּי
יְהוּדָה וְלֹא בְּדַקָּה בְּדַרְבֵּי יוֹסִי:

עֲלָמָה

• • • • •

בדר' יהודה ובין בדרבי יוסי
חיישינן אלמא בין השמשות
ל"ק גראין דברי רבי יהודה בן
לא בדרבי יוסי שאף חכמים
בדקה בדר' יוסי אבל היכא
לראיה מרובה חוששת לראיה
אגרא שאמר משום רבי יוסי
שת ומן הטעם הזה אמר לי
הה ולמעלה לא תהא בחזקת
מא בדקה בדר' יהודה ולא
סבר אע"ג דלא בדקה לא
בדקה אלא פשיטא בדקה
יה בן אגרא סבר בדקה בדר'
בין השמשות דרבי יוסי לר'
אגרא אדר' יהודה בן אגרא
יהודה ולא בדקה בדר' יוסי
ירבי קשיא תרי תנאי ואליבא
בין השמשות דר' יהודה
והדר

דכיון דלא דדקה דדר' יוסי יש לחוש
לאמר דסידוק מינה מדקאמר בזו אזי
אלא לאשמועינן במאי פליגי וריק נראין
חד מהני דקסברי בין השמשות דרבי
השמשות: לראוי מרובה. א"ר גריסין
דדקה בין השמשות: לא אה' כח' בחוקס
ורואה עד גמר היום אף זו הואיל ולא
לי דצריי. ומודה אני לו: כשבדקה. בין
בין השמשות דרבי יוסי ספיקא הוא:
הודה המס דדקה כו': אלא דרבי.
א' והכא מיתמי' ללילא אה' קסאי:
והדר

נג א ב מיי פ"ט מהל'
איסורי ביאה הלי"ג
וע"ש:

תום' הרא"ש (המשך)

[illegible]